

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

El successor de sant Pere

Aquest diumenge, en què em trobo al santuari de Lourdes acompanyant la peregrinació diocesana organitzada per l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes, coincideix amb la solemnitat dels apòstols sant Pere i sant Pau. Encara ressonen en el nostre cor moltes de les paraules del papa Francesc quan comencem a conèixer el seu successor, el papa Lleó XIV. S'escau també avui el «dia del Papa», en què a l'Església universal es fa la col·lecta de l'òbol de sant Pere; una col·lecta per sostenir la missió del sant Pare arreu del món.

El Sant Pare, com diu un dels seus títols, és el «*servus servorum Dei*», el servidor dels servents de Déu. Ell és, sobretot, un servidor cridat a dur a terme una missió que sant Agustí va qualificar com un «*officium amoris*», és a dir, una labor inspirada en la caritat i en el servei. Un servei d'amor que entrega la vida per mantenir viva la comunió al si de l'Església. Un amor que prové de Déu, que s'ha anticipat a estimar-nos.

I, també, com a deixeble de sant Agustí, el Papa ens deia: «amb vosaltres soc cristià, per a vosaltres soc bisbe». El sant Pare, en la missa d'inici del seu pontificat, es presentava com un germà que vol caminar amb nosaltres pel camí de l'amor a Déu i als germans; un Déu que ens vol a tots units en una gran família.

El papa Lleó XIV, en l'esmentada celebració d'inici de pontificat, recordava com correspon al bisbe de Roma la missió de ser, amb l'ajuda de Déu, un pastor capaç de protegir, perquè no es perdi, el ric patrimoni de la fe cristiana. Un pastor capaç d'estar atent als signes dels temps, i afrontar-ne els interrogants i els desafiaments. És en aquest context que va escollir el nom de Lleó, pensant en el papa Lleó XIII que, amb l'encíclica *Rerum novarum*, va afrontar la qüestió social en el con-

FOTO: VATICAN MEDIA

A la imatge, el cardenal Omella saluda el papa Lleó XIV el passat 22 de maig, durant una reunió del Dicasteri per als Bisbes.

text de la primera gran revolució industrial. Ara voldria oferir al món el patrimoni de la doctrina social de l'Església per respondre als reptes sobre la humanitat d'una nova revolució industrial marcada per la intel·ligència artificial.

El Papa desitja una Església que sigui llevat en la massa, sal de la terra i llum del món, que estimi com va estimar Jesús. Un desig que el Papa expressava així: «una Església unida, signe d'unitat i de comunió, que esdevé un ferment per a un món reconciliat».

Així doncs, mirant cap a la realitat del món d'avui, el Papa ha volgut mantenir el lema que va escollir quan fou nomenat bisbe, un text de sant Agustí: «*In illo uno unum*» (en l'únic Crist nosaltres som u).

Jesús pregava al Pare per nosaltres perquè tots fóssim u (cf. *Jn* 17,21). Units a Crist, podem arribar a viure units entre nosaltres, ja que d'Ell rebem l'Esperit Sant que fa possible la comunió.

Benvolguts germans i germanes, en aquest dia que celebrem la memòria dels dos apòstols màrtirs de Crist, considerats les dues columnes de l'Església, us demano que preguem pel nou Papa. Recordem que ell es va presentar al balcó de Sant Pere del Vaticà, davant de tot el món, amb les paraules de Crist resuscitat: «La pau sigui amb vosaltres». Cal que meditem el sentit profund d'aquestes paraules, esforcem-nos a ser un ferment de pau i de concòrdia allí on siquem!

ENTREVISTA

Contra l'exclusió, educació

MÍRIAM IBÁÑEZ

La Fundació La Salut Alta va néixer de la comunitat cristiana per ajudar en el desenvolupament integral de la població d'aquest barri badaloní. Des de 2004 proporciona una atenció especial a menors i a les persones més necessitades i vulnerables a través de l'educació. Aquest estiu ofereixen 3 casals amb servei de menjador i 5 dies de colònies per a 180 nens i nenes i adolescents del barri. La periodista Míriam Ibáñez dona a conèixer l'acció social de l'entitat i fa sensibilització sobre les situacions que viuen els infants i les famílies més vulnerables.

Per què és essencial que infants i joves en situació d'exclusió visquin també activitats d'estiu?

Volem que les vacances no marquin un retrocés important en els seus drets i que puguin gaudir d'un gran estiu. Sortides a la natura, foment del bon tracte entre iguals i activitats que contribueixen al benestar emocional i físic afavoreixen interaccions amb els altres, generen experiències de vida positives. El voluntariat i els microdonatius fan possible que tot això es pugui dur a terme.

No desconnectar a l'estiu pot portar conseqüències?

L'estiu pot ser un temps de creixement, de descobertes..., però també ho pot ser d'aïllament i de creixement de les situacions de vulnerabilitat. La iniciativa «Estiu Enriquit», impulsada per l'Aliança Educació 360, alerta que l'estiu esdevé un temps de pèrdua d'aprenentatges, equivalent a 2 o 3 mesos d'escolarització.

Com treballem l'Evangeli amb aquests joves?

Transmetem valors com el respecte, el compromís, la tolerància... Des de fa dotze anys, a través de la campanya de la #motxilla apostem per omplir d'activitats l'estiu d'infants i joves del barri, perquè creiem en una societat més inclusiva i igualitària. Crec en la igualtat d'oportunitats i en la construcció d'una societat més justa, i fer-ho a través de la promoció de l'educació em sembla una bona aportació.

Òscar Bardají i Martí

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Llegir, mirar, veure, contemplar...

Els infants i els adolescents se senten atrets per l'univers de les imatges animades. Des d'una edat primerenca els dibuixos animats captiven els més petits i seguirà, després, el cinema convencional. Sovint, dissortadament, substitueixen la lectura de llibres i quaderns, les activitats físiques (el joc, l'esport, les excursions...), les activitats socials (comunicació, diàleg, intercanvi...), i fan caure en un excés de sedentarisme i fomenten el tancament personal i, sovint, una certa i diversa dependència.

El temps de vacances és un temps adequat per utilitzar aquest mitjà com a eina educativa alhora que pot esdevenir un recurs per a l'ocupació del temps de lleure. Convé fer una bona selecció en les programacions que ofereixen les diverses cadenes i plataformes. Complementar-les o substituir-les sempre que convingui amb els productes que el mercat posa a la nostra disposició. Són abundants els dibuixos animats amb finalitat educativa sense oblidar, especialment, els que parlen de l'Antic i el Nou Testament, de vides de sants o de persones referents... «Tota l'Esclatadura és inspirada per Déu i útil per a ensenyar, refutar, corregir i educar en el bé» (2Tm 3,16). El mateix podríem dir de les pel·lícules i en especial del

cinema de valors. Els establiments especialitzats en aquestes temàtiques ofereixen un bon repertori. Sense descartar l'assistència a alguna projecció en una sala de pantalla gran.

Convé tenir cura dels aspectes formals a l'hora d'utilitzar aquests recursos. Trobar el moment en les llargues i caloroses tardes d'estiu o en els dies de pluja. Organitzar sessions, diferenciades si convé, amb els infants i, també, per als adolescents de la família a les quals poden convidar els seus amics. Veure les pel·lícules, conjuntament amb ells, i després parlar-ne (valors que presenta, aspectes conflictius, actuacions personals...), aclarir vocabulari o conceptes, promoure alguna activitat posterior que se'n pugui derivar (dibuix, redacció, joc, lectura...), segons l'edat.

La lectura, el cinema i, també, la música són bones activitats per a l'estiu que, amb un bon ús, i complementant el contacte interpersonal en la família i amb els amics, el contacte amb la natura, l'activitat física i l'activitat espiritual, poden apropar als valors evangèlics i a viure la presència de Déu en la vida. «La grandesa i bellesa de les criatures porta, de manera proporcional, a contemplar el seu creador» (Sv 13,5).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

El descanso verdadero

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

En este tiempo del año, cuando pensamos en cómo disfrutar de un merecido descanso, es oportuno reflexionar sobre dónde encontrar el sosiego más auténtico y verdadero. Un descanso que «no es solo un alivio psicológico», sino la experiencia de alcanzar «la alegría de los pobres que son evangelizados y constructores de una nueva humanidad».

Dice el Señor: «Venid a mí todos los que estáis cansados y agobiados, y yo os aliviaré». Jesús nos invita a seguirlo para encontrar reposo, se dirige a los fatigados y sobrecargados.

En Él tenemos el modelo; imitándolo alcanzaremos nuestro descanso: «Aprended de mí —nos dice—, que soy manso y humilde de corazón, y encontraréis descanso para vuestras

almas» (Mt 11,28-29). Jesús, «manso y humilde», «es el modelo de los "pobres de espíritu" y de todos los otros "bienaventurados" del Evangelio, que cumplen la voluntad de Dios y testimonian su Reino». Jesús nos da «la alegría que Él mismo tiene».

Su mensaje se dirige a todas las personas de buena voluntad. A cada uno de nosotros se nos pide ser mansos y humildes; se nos llama a «vivir las obras de misericordia y a evangelizar a los pobres».

Que María, la del corazón atento, la que oye la Palabra de Dios y la pone en práctica, nos ayude a escuchar con el corazón y responder con amor, humildad y sencillez; que nos enseñe a estar atentos a las necesidades de las personas con las que nos encontremos (Cfr. Ángelus 5.6.20).

Lectures de la missa diària i santoral

30. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Gn 18,18-33 / Sl 102 / Mt 8,18-22]. Sants protomàrtirs de Roma, en temps de Neró (s. I); sant Marçal de Llemotges, bisbe; santa Emilià, vg.

1. ■ Dimarts [Gn 19,15-29 / Sl 25 / Mt 8,23-27]. Sant Domicià, abat; sant Aaró o Aaron, germà de Moisés i primer sacerdot de l'antiga aliança (s. XIII aC); santa Elionor (Leonor), mr.

2. ■ Dimecres [Gn 21,5,8-20 / Sl 33 / Mt 8,28-34]. Sants Procés i Martinià, mrs.; sants Bernadí Realino, Joan-Francesc Regis i Francesc Gerónimo, i els beats Julià Maunoir i Antoni Balducci, prevs. jesuïtes i mrs.

3. ■ Dijous [Ef 2,19-22 / Sl 116 / Jn 20,24-29]. Sant Tomàs, anomenat Dídim (el Bessó), apòstol, venerat a Edessa (s. VI). Sant Heliodor, bisbe; sant Jacint, cambrer imperial mr.; sant Lleó II, papa (sicília, 682-683). Beata Maria Anna Mogas Fontcuberta, vg. (de Corró de Vall, les Franqueses del Vallès, 1827-1886), fund. Franciscanes Missioneres de la Mare del Diví Pastor.

4. ■ Divendres [Gn 23,1-4,19;24,1-8,62-67 / Sl 105 / Mt 9,9-13]. Santa Isabel de Portugal (1271-1336), princesa catalano-aragonesa, neta de Jaume I. Sant Laureà, bisbe de Sevilla; santa Berta, vg.; sant Valentí Berriochoa, bisbe i mr.

5. ■ Dissabte [Gn 27,1-5,15-29 / Sl 134 / Mt 9,14-17]. Sant Antoni-Maria Zaccaria (1502-1529), prev., fund. Barnabites a Milà (B). Sant Miquel dels Sants (1591-1625), prev. trinitari a Valladolid, nat a Vic i patró d'aquesta ciutat. Santa Filomena, vg.

6. ■ † Diumenge vinent, diumenge vinent XIV de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Is 66,10-14c / Sl 65 / Ga 6,14-18 / Lc 10,1-12,17-20]. Santa Maria Goretti (1890-1902), verge i màrtir de la castedat. Sant Isaïes, profeta i màrtir; sant Ròmul, bisbe.

Intencions del Sant Pare per al mes de juliol

Preguem perquè aprenguem cada vegada més a discernir, saber escollir camins de vida i rebutjar tot el que ens allunyi de Crist i de l'Evangeli.

SANT PERE I SANT PAU

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 12,1-11)

En aquells dies, el rei Herodes detingué alguns de l'Església per fer-los mal. Feu matar amb l'espasa Jaume, el germà de Joan, i quan s'adonà que això era ben vist dels jueus, feu agafar també Pere. Eren els dies dels Àzims. El feu tancar a la presó i confià la seva guarda a quatre esquadres de soldats, amb el propòsit de fer-lo comparèixer davant el poble després de Pasqua. Mentre Pere era a la presó ben vigilat, la comunitat pregava Déu per ell sense parar.

Herodes ja anava a fer-lo comparèixer, però la nit abans, mentre Pere dormia entre dos soldats, lligat amb dues cadenes, i els sentinelles feien guàrdia davant la porta de la presó, tot d'una l'àngel del Senyor es presentà, i la cambra s'omplí de claror. L'àngel tocà Pere, el desvetllà i li digué: «De pressa, aixeca't!». I les cadenes li caigueren de les mans. Li digué: «Cenyeix-te i posa't les sandàlies». Pere ho va fer, i l'àngel va afegir: «Pren el mantell i segueix-me». Pere sortí a fora i el seguia, sense saber que això que l'àngel feia era de veritat, es pensava tenir una visió. Passaren la primera guàrdia, passaren la segona, i arribaren a la porta de ferro que dona a la ciutat. La porta s'obrí tota sola, i ells sortiren, anaren fins a la primera cantonada, i l'àngel el deixà. Llavors Pere, tornant en si, digué: «Ara veig que el Senyor ha enviat de debò el seu àngel i m'ha alliberat de les mans d'Herodes i de tot el que el poble dels jueus esperava contra mi».

Salm responsorial (33)

R. El Senyor m'ha escoltat, res no m'espanta.

Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu (2Tm 4,6-8.17-18)

Estimat, pel que fa a mi, la meua vida ja és oferta com una libació vessada sobre l'altar. Ja m'ha arribat el moment de desfer les amarres i deixar el port. Després de lluitar en aquest noble combat i acabada la cursa em mantinc fidel. I ara ja tinc reservada la corona que m'he guanyat. El Senyor, jutge justíssim, me la donarà quan serà el dia, i no tan sols a mi, sinó a tots els qui enyoren la seva manifestació.

El Senyor m'assistia i em donà forces perquè acabés de proclamar el missatge de l'evangel·li, i poguessin escoltar-lo tots els pagans. I Déu m'ha salvat de la gola del lleó. El Senyor em salvarà de tots els qui em volen perjudicar i em guardarà per al seu Regne celestial. A ell sigui donada la glòria pels segles dels segles. Amén.

✠ Lectura de l'Evangel·li segons sant Mateu (Mt 16,13-19)

En aquell temps, Jesús anà a la regió de Cesarea de Felip, i un cop allà, preguntava als seus deixebles: «¿Què diu la gent del Fill de l'home? ¿Qui diuen que és?». Ells li respongueren: «Uns diuen que és Joan Baptista, altres, que és Elies, altres, que és Jeremies o algun altre dels profetes». Ell els diu: «I vosaltres, ¿qui diu que soc?». Simó Pere li contestà: «Vós sou el Messies, el Fill del Déu viu». Jesús li va respondre: «Sortós de tu, Simó, fill de Jonàs: això no t'ho ha revelat cap home de carn i sang, sinó el meu Pare del cel. I ara, també jo et dic que tu ets Pere. Sobre aquesta pedra jo edificaré la meua Església, i les portes del Reialme de la Mort no li podran resistir. Et donaré les claus del Regne del cel: tot allò que lliguis a la terra, quedarà lligat al cel, i tot allò que deslliguis a la terra, quedarà deslligat al cel».

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Ac 12,1-11)

En aquellos días, el rey Herodes se puso a perseguir a algunos miembros de la Iglesia. Hizo pasar a cuchillo a Santiago, hermano de Juan. Al ver que esto agradaba a los judíos, decidió detener a Pedro. Era la semana de Pascua. Mandó prenderlo y meterlo en la cárcel, encargando de su custodia a cuatro piquetes de cuatro soldados cada uno; tenía intención de presentarlo al pueblo pasadas las fiestas de Pascua. Mientras Pedro estaba en la cárcel bien custodiado, la Iglesia oraba insistentemente a Dios por él.

La noche antes de que lo sacara Herodes, estaba Pedro durmiendo entre dos soldados, atado con cadenas. Los centinelas hacían guardia a la puerta de la cárcel. De repente, se presentó el ángel del Señor, y se iluminó la celda. Tocó a Pedro en el hombro, lo despertó y le dijo: «Date prisa, levántate.» Las cadenas se le cayeron de las manos, y el ángel añadió: «Ponte el cinturón y las sandalias.» Obedeció, y el ángel le dijo: «Échate el manto y sígueme.» Pedro salió detrás, creyendo que lo que hacía el ángel era una visión y no realidad. Atravesaron la primera y la segunda guardia, llegaron al portón de hierro que daba a la calle, y se abrió solo. Salieron, y al final de la calle se marchó el ángel. Pedro recapacitó y dijo: «Pues era verdad: el Señor ha enviado a su ángel para librarme de las manos de Herodes y de la expectación de los judíos.»

Salmo responsorial (33)

R. El Señor me libró de todas mis ansias.

Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a Timoteo (2Tm 4,6-8.17-18)

Querido hermano:

Yo estoy a punto de ser sacrificado, y el momento de mi partida es inminente. He combatido bien mi combate, he corrido hasta la meta, he mantenido la fe. Ahora me aguarda la corona merecida, con la que el Señor, juez justo, me premiará en aquel día; y no sólo a mí, sino a todos los que tienen amor a su venida.

El Señor me ayudó y me dio fuerzas para anunciar íntegro el mensaje, de modo que lo oyeran todos los gentiles. Él me libró de la boca del león. El Señor seguirá librándome de todo mal, me salvará y me llevará a su reino del cielo.

A él la gloria por los siglos de los siglos.
Amén.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 16,13-19)

En aquel tiempo, al llegar a la región de Cesarea de Filipo, Jesús preguntó a sus discípulos: «¿Quién dice la gente que es el Hijo del hombre?». Ellos contestaron: «Unos que Juan Bautista, otros que Elías, otros que Jeremías o uno de los profetas.» Él les preguntó: «Y vosotros, ¿quién decís que soy yo?». Simón Pedro tomó la palabra y dijo: «Tú eres el Mesías, el Hijo de Dios vivo.» Jesús le respondió: «¡Dichoso tú, Simón, hijo de Jonás!, porque eso no te lo ha revelado nadie de carne y hueso, sino mi Padre que está en el cielo. Ahora te digo yo: Tú eres Pedro, y sobre esta piedra edificaré mi Iglesia, y el poder del infierno no la derrotará. Te daré las llaves del reino de los cielos; lo que ates en la tierra, quedará atado en el cielo, y lo que desates en la tierra, quedará desatado en el cielo.»

COMENTARI

Seguir Jesucrist va transformar les vides de sant Pere i sant Pau

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

No fa gaires dies que es va produir un important relliu al capdavant de totes les comunitats cristianes. Va morir el papa Francesc i va ser escollit el seu successor: el papa Lleó XIV. Tots ells enllacen amb l'apòstol Pere, escollit per Jesús mateix.

Avui ens fixem en Pere i Pau: dos homes ben diferents en la seva història i manera de ser. Pere era un bon pescador del llac de Galilea que intentava viure amb fidelitat la seva condició de bon jueu. Un home que esperava un Messies salvador.

No era un home tancat en les seves coses i, per això, quan el seu germà Andreu li va dir «hem trobat el Messies», se'l va creure, s'acostà a Jesús, i va començar a seguir-lo.

Pere era una persona decidida, impetuosa: un home generós però també feble davant les dificultats, malgrat aquestes contradiccions, Pere és escollit per Jesús per anar al capdavant dels seus companys, els Apòstols.

Pau és un home, segurament de família benestant i culte, que havia tingut per mestre el prestigiós Gamaliel: tenia ciutadania romana. Era un jove zelós de les seves creences, i odiava i perseguia a mort els cristians.

Tocat pel Senyor s'esdevé un gran canvi en la seva vida, i es converteix en un gran predicador i defensor de Crist crucificat. Bona part de la seva missió es dirigeix a aquelles comunitats que vivien en poblacions fora dels territoris jueus, i també als que eren dels pobles no jueus.

Jesús es va fer sentir de diferents maneres a tots dos, i va preguntar: «Pere, m'estimes?», i va fer sentir a l'interior de Pau: «Saul, per què em persegueixes?»

Són preguntes que tots nosaltres també podem sentir de part de Jesús, en el nostre interior. Pere i Pau són aquests grans mestres en la fe, que amb estils de vida i característiques ben diferents, ens poden ajudar a entendre millor la nostra personal situació de vida, com a cristians.

Tots podem experimentar moments molt alts i bonics, i d'altres de baixos que ens costaran de superar. Necessitarem l'ajuda dels altres, de la comunitat i de Crist-Jesús que ens dirà de diferents maneres: «no tinguís por, soc al teu costat per ajudar-te».

Sant Pere i sant Pau van experimentar moments i situacions de tota mena. Potser, nosaltres també. No tinguem por, Jesucrist ens ajuda.

